

April 1925. Ifølge denne Lov skal Erstatninger for Ejendoms Afstaaelse i første Instans ansættes af to uvildige, af Retten udmeldte Mænd og i anden Instans af en Kommission paa 4 Medlemmer, 2, der er valgt af Amtet, og 2, der er valgt af Retten. Det er altsaa en Ordning, hvor øverste Instans ret nøje svarer til den, som findes i Ekspropriationsforordningen af 1845, idet der ogsaa er 4 Medlemmer i Kommissionen og kun to Instanser. Der er kun den Forskel, at medens her de 2 Medlemmer er valgt af Retten, er efter Forordningen af 1845 de to Medlemmer udnævnt af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Det andet Tilfælde af saadan Lovgivning forekom i Fjor, da Lovforslaget om Vandforsyningsanlæg blev behandlet her i Tinget. Man indførte da i dette Lovforslag Vedtægter svarende til dem, der findes i den gamle Vandlovgivning, hvorefter første Instans er en Landvæsenskommission, og anden Instans er en Taksationskommission, som bestaar af 4 Medlemmer, 2 valgte af Indenrigsministeriet og 2 valgte, for Københavns Vedkommende af Byretten, for Købstædernes Vedkommende af Amtmanden og for Landkommunernes Vedkommende af Amdsraadet. Ligesom efter Forordningen af 1845 ledes Taksationerne af en Landinspektør, der er udnævnt af Indenrigsministeren, og som ikke har nogen Stemme, og paa tilsvarende Maade som efter Forordningen af 1845 udnævner Indenrigsministeren yderligere en Opmand, som træffer Afgørelsen i saadanne Tilfælde, hvor Afgørelse ikke kan træffes ved Stemmeflerhed. Saa sent som i Foraaret har vi altsaa i dette Ting vedtaget Bestemmelse om en Taksationskommission som endelig Instans af samme Art som den, der findes i Forordningen af 1845.

Det foreslaas nu her, at der skal indføres en Overinstans, en Instans over den ved Forordningen af 1845 indstiftede Taksationskommission. Jeg har derom udtalt, at jeg mente, at en saadan Ordning vilde blive dels omstændelig, dels for dyr. Jeg kan ikke se, at den nuværende Ordning ikke skulde være tilfredsstillende, og jeg finder ikke, at de Tilfælde, der har været behandlet i Udvalget, ej heller de, jeg har kunnet gøre mig bekendt med ad anden Vej, tyder paa, at det skulde være nødvendigt at foretage en Ændring. Spørgsmaalet er, om den første Instans, her Ekspropriationskommissionen, kan siges at være fuldt betryggende. Jeg vil mene, at den er mere betryggende end et Udvalg, bestaaende af to uvildige Mænd, der som første Instans skal afgøre Erstatningsspørgs-

maalene, saaledes som fastsat ved Byplanloven. Jeg vil ogsaa mene, at den er lige saa, om ikke mere betryggende end en Landvæsenskommission, der bestaar af en Dommer og to Landvæsenskommissærer. Ærede Medlemmer vil erindre, at Ekspropriationskommissionen ifølge Forordningen af 1845 bestaar af en Formand, kongelig Kommissarius, to af Ministeriet valgte og to af vedkommende Amdsraad valgte Medlemmer. Det Arbejde, som udføres af denne Ekspropriationskommission, og de Forligsbestræbelser, som foretages overalt ved Ekspropriationer, maa siges i det store og hele at være tilfredsstillende. I Udvalget i Fjor blev der gjort udførligt Rede for det store Apparat, der sættes i Gang for at fremskaffe fornødne Oplysninger og fremlægge alt saa alsidigt belyst som muligt; foruden Kort over vedkommende Ejendom, Lodsejerfortegnelse og Oplysninger om Ejendommens samlede Areal foreligger der Oplysninger om Ejendomsskyldvurderingen, indhentede fra Over-Skyldraadet, Oplysninger om Grundværdi, om Assurance summerne og saa vidt muligt tillige Oplysninger om Størrelsen af de sidste Salgssummer, enten for selve den paagældende Ejendom eller for Naboejendomme, som den kan sammenlignes med. Jeg ved vel, at de Oplysninger, der skaffes til Veje i de senere Aar, er betydelig bedre end de, der tidligere fremskaffedes, og jeg vil tro, at naar dette Forhold fæstnes, vil en hel Del af den Utilfredshed, som der altid vil opstaa rundt omkring, svinde. Jeg vil mene, at man kunde bidrage dertil, ved at det sikredes, at de nævnte Oplysninger stadig blev skaffet til Veje, og at Ministeriet kunde gøre sit dertil ved at udfærdige Paalæg til Kommissarierne om stadig at drage Omsorg for, at det omtalte Materiale skaffes til Veje, saa at man altid har de fornødne Oplysninger til Raadighed for Tilvejebringelsen af en alsidig og upartisk Bedømmelse. Naar derhos Taksationskommissionerne er af tilsvarende Art som de, der bestaar ifølge de andre Love, vil man neppe kunne naa til nogen mere betryggende Ordning.

Efter det Syn paa dette Spørgsmaal, jeg her har udviklet, vil jeg mene, at en Indførelse af et nyt Led ikke vil byde nogen Forbedring. Jeg maa derfor i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved det tilsvarende Lovforslags første Behandling i Samlingen 1924—25, udtale, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tvede):
Der er forløbet tre Maaneder, siden jeg